

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: **T. M. Ch.**
bytem X
zastoupeného JUDr. Emilem Flegelem,
advokátem se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje,**
se sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 4. 10. 2023, č. j. JMK 146477/2023, sp. zn. S-JMK 141312/2023/OD/Ša,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2023, č. j. JMK 146477/2023, sp. zn. S-JMK 141312/2023/OD/Ša, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, JUDr. Emila Flegela, advokáta se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včasné podanou žalobou, doručenou Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“ či „zdejší soud“), domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí

žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brno, odboru přestupků v dopravě (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 7. 2023, č. j. ODSČ-12674/22-83, sp. zn. ODSČ-12674/22-KEP/PŘ (dále též „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), přestupku z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, přestupku z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a přestupku z nedbalosti podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla. Přestupků se dopustil tím, že dne 17. 7. 2022 ve 12:30 hod. řídil jednostopé motorové vozidlo – elektro koloběžku tov. značky D. X, VIN: X v Brně na ulici Kotlářská, bez přidělených registračních značek a aniž by byl držitelem příslušné skupiny řidičského oprávnění. Současně řídil předmětné vozidlo bez platné technické kontroly a na požádání příslušníka Policie ČR nepředložil doklad o pojištění vozidla (zelenou kartu). Uvedeným jednáním porušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. a), § 3 odst. 3 písm. a) a § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, a dále porušil ustanovení § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla.
3. Za spáchání přestupků byla žalobci podle ustanovení § 35 písm. b) a § 41 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. a) a § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Současně byla žalobci podle ustanovení § 95 zákona o odpovědnosti za přestupky, § 79 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a vyhlášky č. 520/2005 Sb. uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba

4. Žalobce namítal pouze to, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s odvolacími důvody, které žalobce uvedl v doplnění odvolání. Žalovaný se odvolacími námitkami totiž vůbec nezabýval, pouze v napadeném rozhodnutí konstatoval, že odvolání nebylo na výzvu doplněno, i když žalobce odvolání doplnil podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 25. 9. 2023. Z uvedeného důvodu považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
5. Proto žalobce navrhl, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné.
7. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto blanketní odvolání, které mělo formu kopie napadeného rozhodnutí doplněnou o větu „podávám odvolání proti tomuto rozhodnutí“. Žalovaný nezpochybnil, že nevypořádání odvolacích námitek zatíží rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Taková situace však v nyní řešeném případě nenastala. Žalovaný se odvolacími námitkami nezabýval z objektivního

důvodu – nebyly mu známy. Součástí správního spisu sice skutečně je doplnění blanketního odvolání. To se však dostalo do dispozice žalovaného až po vypravení napadeného rozhodnutí. Žalobce odvolání doplnil až po lhůtě k tomu stanovené správním orgánem I. stupně a až po odeslání spisu žalovanému k rozhodnutí o odvolání. Žalovanému tedy nebyly odvolací důvody vůbec známy. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu se žalovaný musí opožděně uplatněnými námitkami zabývat, avšak žalovaný v době svého rozhodování o opožděně uplatněných odvolacích důvodech vůbec nevěděl. Rovněž žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2018, č. j. 1 As 36/2018 – 28. Žalovaný je proto toho názoru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, když žalobce opožděně uplatnil odvolací důvody, o kterých se oprávněná úřední osoba objektivně nemohla dozvědět.

8. Podle žalovaného podaná žaloba není důvodná, ve správním řízení nedošlo k porušení práv žalobce ani nebyl žalobce zkrácen na svých právech. Proto žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Replika

9. V replice žalobce upřesnil, že sice doplnil odůvodnění odvolání až po stanovené lhůtě, nicméně lhůta pro doplnění odvolání je pouze pořádková a její nedodržení nemá žádné právní důsledky. Poukázal dále na § 36 odst. 1 správního řádu, podle něhož jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Na věci nic nemění tvrzení žalovaného, že mu v době jeho rozhodování nebyly odvolací důvody známy. Tato argumentace nemůže zhojit nezákonnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Správní orgán I. stupně měl žalovanému doručit doplnění odvolání ihned a ne až 15. den po jeho obdržení. Nebyl přitom dán objektivní důvod, proč došlo k takové prodlevě. Takový postup nemůže jít k tíži žalobce. K tomu dále odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu i nižších soudů.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
11. Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
12. Soud ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání.
13. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Žalobce v podané žalobě namítal, že žalovaný nevypořádal odvolací důvody, které žalobce zaslal správnímu orgánu I. stupně. Žalovanému správní orgán I. stupně postoupil doplnění odvolání až po vydání napadeného rozhodnutí. Z toho důvodu považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

15. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce podal blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dne 22. 8. 2023. Dne 28. 8. 2023 správní orgán I. stupně žalobce vyzval, aby odvolání ve lhůtě 5 dnů doplnil, výzva mu byla doručena dne 7. 9. 2023. Dne 20. 9. 2023 správní orgán I. stupně postoupil odvolání žalovanému. Následně dne 25. 9. 2023 žalobce odvolání doplnil, doplnění odvolání žalobce podal ke správnímu orgánu I. stupně. Správní orgán I. stupně zaslal doplnění odvolání žalovanému dne 5. 10. 2023, doručeno bylo žalovanému dne 10. 10. 2023. Žalovaný mezitím dne 4. 10. 2023 vydal napadené rozhodnutí, vypravil jej 5. 10. 2023.
16. Z uvedeného je tedy zřejmé, že žalobce skutečně doplnil odvolání až po stanované lhůtě, a tedy opožděně. Je však otázkou, zda žalovaný měl za takových okolností k tomuto podání přihlížet.
17. Podle § 36 odst. 1 správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy.*
18. Podle uvedeného ustanovení jsou účastníci oprávněni činit návrhy až do rozhodnutí ve věci, pokud jim k tomu správní orgán nestanoví lhůtu. Z judikatury však vyplývá, že i v případě, že jim k tomu správní orgán lhůtu stanoví, je povinen zabývat se i vyjádřeními podanými po uplynutí lhůty (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2011, č. j. 8 As 40/2010 – 59, nebo ze dne 28. 8. 2009, č. j. 4 Ads 114/2009 – 49).
19. Byť tedy žalobce podal doplnění odvolání až po lhůtě k tomu určené a v důsledku toho se žalovanému dostalo doplnění odvolání do dispozice až poté, co vydal napadené rozhodnutí, je nutné přihlídnout k tomu, že správní orgán I. stupně měl doplnění odvolání k dispozici již 9 dní předtím, než žalovaný napadené rozhodnutí vydal. To je dostatečná doba k tomu, aby správní orgán I. stupně doplnění odvolání předal odvolacímu správnímu orgánu. Kdyby tak správní orgán I. stupně učinil bez zbytečného odkladu, doplnění odvolání by se odvolacímu správnímu orgánu s největší pravděpodobností dostalo do dispozice včas, tedy ještě předtím, než vydal napadené rozhodnutí. Takto dlouhá časová prodleva při předání písemnosti mezi správními orgány nemůže být shledána za objektivní okolnost, pro kterou se oprávněná úřední osoba nemusela o doplnění odvolání včas dozvědět. K tomu soud poukazuje na to, že žalovanému se do dispozice dostalo doplnění odvolání až 15. den poté, co jej žalobce podal správnímu orgánu I. stupně. Takovou prodlevu nelze v posuzovaném případě odůvodnit objektivními okolnostmi.
20. Správní orgán I. stupně tedy pochybil, když nepředal včas doplnění odvolání žalovanému. Žalovaný tak neměl možnost reagovat na uplatněné odvolací námitky a zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Jak totiž vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, rozhodnutí o odvolání může být považováno za nepřezkoumatelné, pokud se odvolací správní orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2020, č. j. 5 As 271/2018 – 32, ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 – 84, či ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 – 71). To se v nyní posuzovaném případě stalo.
21. Skutečnost, že žalobce doplnil své odvolání až po správním orgánem I. stupně stanovené lhůtě, na tom nemůže nic změnit. Jelikož je správní řízení nutné považovat za jeden celek, pochybení správního orgánu I. stupně jde i k tíži odvolacího správního orgánu.

Správní orgán I. stupně měl doplnění odvolání postoupit žalovanému bez zbytečného odkladu tak, aby měl žalovaný bezprostřední možnost reagovat na odvolací námitky.

22. Žalovaným uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2018, č. j. 1 As 36/2018 – 28, mířil na situaci, kdy prodleva mezi předáním doplnění odvolání a vydáním rozhodnutí odvolacího správního orgánu byla mnohem kratší, než v nyní řešeném případě. Nyní měl žalovaný reálnou šanci doplnění odvolání zohlednit vzhledem k časové prodlevě mezi doručením doplnění odvolání správnímu orgánu I. stupně a vydáním napadeného rozhodnutí, jež činila 9 dnů.
23. Tuto žalobní námitku proto soud považuje za důvodnou, přičemž podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zakládá důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

24. Optikou shora učiněného náhledu je proto zřejmé, že soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. ve spojení s § 78 odst. 4 s.ř.s. a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude správní orgán vázán právním názorem zdejšího soudu podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. Během dalšího řízení bude na žalovaném, aby napravil pochybení spočívající v nevypořádání uplatněných odvolacích důvodů.
25. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a přísluší mu proto právo na náhradu nákladů řízení před krajským soudem, které důvodně vynaložil proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl (neboť napadené rozhodnutí bylo zrušeno).
26. Za účelně vynaložené náklady vzal krajský soud mimosmluvní odměnu zástupce žalobce za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis a podání žaloby) po 3 100 Kč podle ustanovení § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném v rozhodné době). Za úkony právní služby to činí celkem 6 200 Kč, k čemuž je nutné připočíst hotové výdaje po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, což činí dohromady částku ve výši 6 800 Kč. Tato částka se dále zvyšuje o DPH 21 % (ve výši 1 428 Kč), neboť právní zástupce žalobce doložil, že je plátcem této daně. Úspěšnému žalobci přísluší rovněž právo na náhradu nákladů řízení spočívající v náhradě nákladů za zaplacený soudní poplatek. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku ve výši celkem 11 228 Kč, a to k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.
27. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické

vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

V Brně dne 31. března 2025

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce